

TAKÁCS ZSUZSA

Egy lakás fölszámolása

*Hol van a mi lakónk? – kérdezik
az elbizonytalanodott bútorok
a porként szivárgó, őszi megvilágításban.
A félig leeresztett redőny lécei
szabályos sorokban megindulnak
lefelé. A növekvő homályban megérkezik
a felszámolóbiztos. Hosszú botokon,
fölszegett szájjal kivezetik az asztalt,
az ágyat, a székeket. A sintérek
leülnek a lépcsőn vacsorázni.
Az ágytakaróba beletörlik bicskájukat,
majd visszakattintják a pengét
a díszes alumínium tokba. Mosolyognak.
Vidám nyújtózással fölírnak a falra
egy agyafúrt mondatot: „Holnap
jöhetsz értünk!”, ha megjelenik értük
a Kaszás, hogy csak fölmutassanak
rá. Telnek-múlnak az évtizedek,
mindenki meghal, csak ők nem.
Foguk kihullik, mozgásuk
elerőtlenedik. A falról az írást
többé nem tudják letörölni.*

